DOC 56 **1721/008**

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 november 2026

WETSONTWERP

houdende wijziging van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wat betreft het geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie

Amendementen

ingediend in de plenaire vergadering

Zie:

Doc 56 **1721/ (2025/2026)**:
001: Wetsontwerp.
002 en 003: Amendementen.
004: Verslag van de eerste lezing.
005: Artikelen aangenomen in eerste lezing.
006: Verslag van de tweede lezing.
007: Tekst aangenomen in tweede lezing.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

19 novembre 2026

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale en ce qui concerne le projet individualisé d'intégration sociale

Amendements

déposés en séance plénière

Voir:

Doc 56 **1721/ (2025/2026)**:
001: Projet de loi.
002 et 003: Amendements.
004: Rapport de la première lecture.
005: Articles adoptés en première lecture.
006: Rapport de la deuxième lecture.
007: Texte adopté en deuxième lecture.

04867

Nr. 10 van mevrouw **Samyn** en de heer **Moons**

Art. 4

In de voorgestelde paragraaf 1, eerste lid, de woorden "tenzij om gezondheids- of billijkheidsredenen wordt afgezien van een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie" **vervangen door de volgende zin** *"Wenst de maatschappelijk werker af te zien van de opmaak van een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie wegens billijkheidsredenen, dient dit voorgelegd te worden aan het BCSD"***.**

VERANTWOORDING

De huidige naleving van GPMI[1]-wetgeving laat zwaar te wensen over. Zo is het duidelijk dat GPMI's meer zijn ingeburgerd in Vlaanderen dan in Wallonië of Brussel. In Wallonië en Brussel wordt er dus, waarschijnlijk, veel meer uitgegaan van billijkheidsredenen en kan er dus officieel worden afgezien van de opmaak van een GPMI. Sommige van deze billijkheidsredenen zijn nog steeds niet of moeilijk te verantwoorden. Daarom, en om rechtszekerheid te waarborgen, dient het GPMI standaard voor iedereen verplicht te zijn. Bij specifieke gevallen, zoals bijvoorbeeld zorg voor een zwaar ziek familielid/kind, moet de maatschappelijk werker een specifieke aanvraag richten aan het BCSD[2] die beslist of het GPMI dient te worden opgemaakt.

Ellen Samyn (VB)
Kurt Moons (VB)

1 GPMI: Geïndividualiseerd Project voor Maatschappelijke Integratie.
2 BCSD: Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst.

N° 10 de Mme **Samyn** et M. **Moons**

Art. 4

Dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots "sauf s'il est renoncé à un projet individualisé d'intégration sociale pour des raisons de santé ou d'équité" **par la phrase suivante:** *"Si le travailleur social souhaite renoncer à l'établissement d'un projet individualisé d'intégration sociale pour des raisons d'équité, cette demande doit être soumise au CSSS"***.**

JUSTIFICATION

Le respect actuel de la législation relative aux PIIS[1] laisse fortement à désirer. Il apparaît ainsi clairement que les PIIS sont mieux ancrés en Flandre qu'en Wallonie ou à Bruxelles. Dans ces Régions, on se fonde donc probablement beaucoup plus souvent sur des raisons d'équité, ce qui permet officiellement de renoncer à l'établissement d'un PIIS. Certaines de ces raisons d'équité restent encore difficiles, voire impossibles, à justifier. C'est pour cette raison, et afin de garantir la sécurité juridique, que le PIIS doit être obligatoire pour tous par défaut. Dans certains cas spécifiques, comme la prise en charge d'un membre de la famille ou d'un enfant gravement malade, le travailleur social doit adresser une demande spécifique au CSSS[2], auquel il revient de décider de l'obligation d'établir ou non le PIIS.

1 PIIS: Projet Individualisé d'Intégration Sociale.
2 CSSS: Comité Spécial du Service Social.

Nr. 11 van mevrouw **Samyn** en de heer **Moons**

Art. 5

De voorgestelde paragraaf 1 aanvullen met het volgende lid:

"Bij vermoeden van fraude kan het OCMW zelf een arts inschakelen om het voorgenoemde medische onderzoek uit te voeren."

VERANTWOORDING

Het is niet uit te sluiten dat het toekennen van het recht aan de leefloonaanvrager er voor kan zorgen dat deze zich richt tot een bevriend arts en dat die daardoor voor de ontwenning niet noodzakelijk het meest ideale pad uitstippelt. Het kan tevens zijn dat intimidatie zich niet enkel richt tegenover de maatschappelijk werkers maar evengoed tegenover de arts die een ontwenningsplan dient op te maken. Dit amendement strekt er louter en alleen toe om de OCMW's meer middelen te geven en hen de optie te geven zelf een arts toe te kennen om de eerste diagnose te bevestigen wanneer zij vermoeden dat er kwaad opzet in het spel is.

Ellen Samyn (VB)
Kurt Moons (VB)

N° 11 de Mme **Samyn** et M. **Moons**

Art. 5

Compléter le paragraphe 1er proposé par l'alinéa suivant:

"En cas de suspicion de fraude, le CPAS peut lui-même mandater un médecin pour effectuer l'examen médical susmentionné."

JUSTIFICATION

Il n'est pas à exclure que l'octroi de ce droit au demandeur du revenu d'intégration sociale conduise celui-ci à s'adresser à un médecin complaisant, qui ne définirait pas nécessairement le parcours de désintoxication le plus adapté. Il se peut également que les intimidations visent non seulement les travailleurs sociaux, mais aussi le médecin chargé d'établir un plan de désintoxication. Le présent amendement ne vise qu'à donner des moyens supplémentaires aux CPAS et à leur offrir la possibilité de désigner eux-mêmes un médecin pour confirmer le premier diagnostic lorsqu'ils soupçonnent une intention malveillante.

Nr. 12 van mevrouw **Samyn** en de heer **Moons**

Art. 7/1 (*nieuw*)

Onder een nieuw hoofdstuk 3/1 luidende *"Sanctie bij geweld"***, een artikel 7/1 invoegen luidende:**

"Art. 7/1. Het gebruik van fysiek of verbaal geweld tegen een maatschappelijk werker heeft een onmiddellijke schrapping van het leefloon voor 6 maanden tot gevolg. De termijn van 6 maanden gaat in op de eerste dag van de maand volgend op de feiten.

Bij herhaaldelijke feiten van geweld kan het recht op leefloon worden geweigerd voor de periode van een jaar."

VERANTWOORDING

Geweld tegenover maatschappelijk werkers komt de laatste tijd jammer genoeg vaker en vaker voor. Met de beperking van de werkloosheid in de tijd, alsook met de nieuwe GPMI-verplichtingen zou het verwacht kunnen worden dat geweld nog meer zal voorkomen. In de omzendbrief die naar de OCMW's werd gestuurd, is er weliswaar sprake van een schrapping van het leefloon wanneer er sprake is van fysiek of verbaal geweld tegenover een medewerker van het OCMW; die omzendbrief creëert echter geen wettelijk kader inzake termijn. Veel van de verantwoordelijkheid wordt tevens bij de individuele OCMW's gelegd; zij beslissen over het schrappen van het leefloon. Daarnaast is het niet onmogelijk dat iemand wiens eerste aanvraag werd geweigerd omwille van geweldfeiten korte tijd daarna opnieuw een leefloon aanvraagt en dit alsnog krijgt. Dit amendement dient er toe om een harde sanctie op te leggen voor geweldfeiten.

Ellen Samyn (VB)
Kurt Moons (VB)

N° 12 de Mme **Samyn** et M. **Moons**

Art. 7/1 (*nouveau*)

Sous un nouveau chapitre 3/1 intitulé *"Sanction en cas de violence"***, insérer un article 7/1 rédigé comme suit:**

"Art. 7/1. Le recours à la violence physique ou verbale à l'encontre d'un travailleur social entraîne la suppression immédiate du revenu d'intégration pendant six mois. Le délai de six mois prend cours le premier jour du mois suivant les faits.

En cas d'actes de violence répétés, le droit au revenu d'intégration peut être refusé pour une période d'un an."

JUSTIFICATION

La violence à l'encontre des travailleurs sociaux est malheureusement de plus en plus fréquente. Avec la limitation des allocations de chômage dans le temps et les nouvelles obligations liées au PIIS, on pourrait s'attendre à une recrudescence de la violence. Certes, la circulaire envoyée aux CPAS mentionne la suppression du revenu d'intégration en cas de violences physiques ou verbales à l'encontre d'un collaborateur du CPAS; toutefois, cette circulaire ne crée pas de cadre légal concernant la durée de cette suppression. De plus, une grande part de responsabilité est laissée aux CPAS individuels, auxquels il revient de décider de la suppression du revenu d'intégration. Par ailleurs, il n'est pas impossible qu'une personne dont la première demande a été refusée en raison d'actes de violence introduise une nouvelle demande de revenu d'intégration peu de temps après et l'obtienne malgré tout. Le présent amendement tend à imposer une sanction sévère en cas d'actes de violence.

Centrale drukkerij - Imprimerie centrale